

Istenem, Atyám! Hálát adok szüleimért, **anyámért**, aki kijelölte nekem a papi pályát, és aki autóbalesetben, reverendámmal az ölében, tragikus halált halt, egy paptársam autójában. Hálát adok **apámért**, aki később látva vergődésemet a hierarchiával, Márianosztrán őt azt javasolta, hogy „nősüljek meg!”. Hálát adok **öcsémért és egész családjáért**, mert mindig mellettem voltak.

Hálát adok azért, hogy volt bátorságom a **papságban alternatív gyakorlatot** kezdeni, és megélhettem azt az életformát is, amire az Isten teremtette az embert. Köszönöm azt a bátor **lányt**, aki párom és társam lett. Köszönöm **gyermekeimet és unokáimat**. Gyermekeimet, akiknek egyike-másika most ugyan a Jézus által is megjósolt konfliktusban van velünk. De hiszem, hogy minden krízisből van kiút.

Köszönöm alapító Atyánkat, **Gyurkát!** Megköszönöm **közösségeimet**: Gyurka **Gyökér** közösségét, ahova bekerültem, és az **EK-t**, mely még a hetvenes években „Egészen Kis” közösségként jött létre, aminek tagjai közül az öcsém és Schanda Bea testvérünk már az égi hazába költözött. A harmadik közösséget, mely főleg az EK-gyermekekből létrejött **X-közi**.

Különösen is hálás vagyok Benyhe **Andinak**, aki beszervezett a Bokorba, valamint lányáénak, **Jutkának** és az egész **Bajnok családnak**, akik azóta is a legfőbb segítők.

Folytathatnám holnapig a köszöneteket. De most még szeretném megköszönni **Dani** szavait, aki annyi szépet és jót mondott, hogy szégyellem is magam. Nagyon köszönöm, hogy vállalta, hogy velem együtt adjon hálát. Én is köszönöm és köszöntöm őt, hisz holnapután lesz az ő születésnapja is. És köszönöm mindenkinek, minden szervezőnek és jelenlévőnek, hogy ma együtt lehetünk.

Köszönöm még a **KV** leleményességét is, hogy a 90 éveseknek szóló köszöntést az **Újév** közösségi ünneplésével kötötték egybe, és még csak meg sem tagadhattam a misézésre való felkérésüket.

Persze, ezt a bizonyos 90 évet a mi szerető **Atyánknak** köszönhetem elsősorban. Megjegyzem, egészen ifjú koromban, tizenévesen, mint általában mindenki verseket ír, én még egy regény írásába is belekezdtem. A regény főhőse persze én lettem volna, és én **33 évet jósoldtam** magamnak, hogy francia mintára, munkáspapként, majd főbelő az ateista államhatalom.

A mennyei Atya azonban megváltoztatta a rendszert, és a világ egyik legjézusibb közösségének, a **BOKOR-nak** tagja lehettem.

Most, méltatlanul, köszönöm meg Nektek, hogy elfogadtatok, és noha az egyházi Főhatóság hivatalosan „90 éves nyugdíjas káplánként” tart nyílván, én valójában **bokortagként** halhatok meg.

Amen.

